

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/212/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114212732
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114212732.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava p r o t i žalovaným: 1/ E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 082 03 Z. XXX, 2/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 082 03 Z. XXX, právne zastúpených JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Budapeštianska 8, 040 01 Košice, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, o zaplatenie 57,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalobu zamietla,

náhradu trov konania žalobcovi a žalovaným v 1. a 2.rade nepriznáva,

žalobca je p o v i n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 49,28 Eur na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

vzájomný návrh žalovaného v I.rade o zaplatenie 1.792,92 Eur v y l u č u j e na samostatné konanie.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa XX.XX.XXXX žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 57,20 EUR s 9 % úrokom z omeškania ročne od XX.XX.XXXX do zaplatenia.

Žalovaní v 1. a 2.rade so žalobou nesúhlasili.

Vedľajší účastník žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že žalobca si od žalovaných uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 57,20 Eur titulom poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorým bola žalovaným poskytnutá peňažná suma 657,97 Eur s povinnosťou túto zaplatiť v 30 mesačných splátkach po 44,65 Eur, pri úrokovej sadzbe 68,90 %. Vyššie uvedené úroky sú podľa názoru vedľajšieho účastníka neprimerane vysoké, keďže v rozhodnom období bola priemerná výška úrokov úverov poskytovaných bankami spotrebiteľom pre daný typ úveru len 15,35 % ročne, teda uvedené úroky v rozhodnom období poskytované žalobcom prevyšujú o viac ako 448 % úroky zo spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami. Takéto neprimerane vysoké úroky sa považujú za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na uvedené a ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere neplatným právnym úkonom.

Keďže žalovaní žalobcovi zaplatili vyšší obnos ako si požičali, s poukazom na uvedené žalobca nemá nárok na žiadne úroky a poplatky a preto je žaloba v plnom rozsahu nedôvodná.

Súd dokazovaním vykonaným oboznámením zmluvy o úvere, o zosplatnení úveru, všeobecnými zmluvnými podmienkami, oznámením veriteľa o schválení úveru, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovanými dňa XX.XX.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mala byť žalovaným poskytnutá čiastka vo výške 730,27 Eur, ktorú sa zaviazali splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 30, vždy k 16.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 44,65 Eur, pri RPMN 64,80 %, ročnej úrokovej sadzbe 68,92 % a priemernej hodnote RPMN 37,93 %.

Z predloženej karty klienta vyplýva, že na základe predmetnej úverovej zmluvy bola žalovaným v 1. a 2.rade vyplatená čiastka vo výške 657,97 Eur a títo v prospech žalobcu doposiaľ realizovali úhrady vo výške 1.282,30 Eur.

Podaním zo dňa XX.XX.XXXX žalobca žalovanému v 1.rade oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 27, 28 a 29 s tým, že aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorékľkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Uvedené oznámenie žalovaný v 1.rade prevzal dňa XX.XX.XXXX.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 28.08.2009, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods.3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.5 citovaného zákona, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)

Podľa § 4 ods.6 citovaného zákona, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.8) Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods.7 citovaného zákona, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v zmysle ust. § 4 a nasledujúcich zák.č. 258/2001 Z.z. k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca v prospech žalovaných v 1. a 2.rade mal poskytnúť úver vo výške 730,27 Eur, ktorý sa zaviazali splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 30, vždy k 16.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 44,65 Eur s uvedením RPMN za úver vo výške 64,80 % a ročnej úrokovej sadzby vo výške 68,92 % a priemernej RPMN 37,93 %.

Z predloženej karty klienta však vyplýva, že žalobca v prospech žalovaných v 1. a 2.rade titulom predmetného úveru vyplatil iba sumu 657,97 Eur a títo v jeho prospech realizovali úhrady v celkovej výške 1.282,30 Eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že požadované úroky žalobcom od žalovaných vo výške 68,92 % ročne sú neprimerane vysoké, keďže v rozhodnom období v auguste r. XXXX bola priemerná výška úrokov úverov poskytnutých bankami spotrebiteľom pre daný typ úveru 15,35 % a teda uvedené úroky v rozhodnom období prevyšujú o viac ako 448 % úroky zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský

úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednaní, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške cca 2 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 15,35 % - 8/2009 pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov). Na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 12. 2008 pod sp. zn. 3 Co 67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá bola v rozhodnom období vo výške 11,14 %-a. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je teda možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne dvojnásobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy.

Ako aj na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 3 Co 151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že žalobca v zmluve o poskytnutí predmetného revolvingového úveru uviedol nesprávnu výšku úrokovej sadzby, ako aj RPMN úveru.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 730,27 Eur, dobe splácania 30 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 1.339,50 Eur je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 27,46 % a RPMN 68,92 %.

Vzhľadom na to, že žalovaným v 1. a 2.rade bol predmetný úver vyplatený iba v sume 657,97 Eur, pri dobe splácania 30 mesiacov a celkovej sumy, ktorá mala byť splatená 1.339,50 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 32,89 % a RPMN 87,44 %.

Na základe uvedených skutočností, preto súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase jej uzatvorenia, kedy sa priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch a dobe ich splatnosti v rozsahu jedného až piatich rokov pohybovala v priemere 15,35 % a teda nejde o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka.

V zmysle ustanovenia § 4 ods.3 zák.č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a , b, d až j, k a l).

Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti v zmysle ustanovenia § 4 ods.2 písm. g) citovaného zákona, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona, bez špecifikácie v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného úroku, sa poskytnutý úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaným v 1. a 2.rade vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru.

Keďže žalovaní v I. a 2.rade v prospech žalobcu realizovali úhrady titulom splátok poskytnutého úveru v sume vyššej ako bola hodnota poskytnutého úveru, súd nárok žalobcu na zaplatenie 57,20 Eur, vrátane príslušenstva ako nedôvodný zamietol.

Žalovaný v 1. rade podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX si voči žalobcovi uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z revolvingových zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 1.792,92 Eur.

Podľa § 97 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

Podľa § 97 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, vzájomný návrh môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak by tu neboli podmienky pre spojenie vecí.

Podľa § 97 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku, na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzati.

Nakoľko vzájomný návrh žalovaného v I.rade nespĺňal podmienky pre spojenie vecí v zmysle ustanovenia § 97 ods.2 O.s.p., súd tento vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že súd náhradu trov konania žalobcovi a žalovaným nepriznal. Žalobca bol v konaní neúspešný a úspešní žalovaní v I. a 2.rade si náhradu trov konania neuplatnili.

Zároveň neúspešného žalobcu zaviazal na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava a vyjadrenie k žalobnému návrhu vo výške 16,60 Eur za 1 úkon právnej pomoci a režijný paušál 2-krát 8,04 Eur, v celkovej výške 49,28 Eur podľa § 10, 13a a 16 vyhlášky č.655/2004 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti výroku o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie podľa § 202 ods.3 písm.a) O.s.p. odvolanie prípustné nie je.